

[Poul Hansen (Kalundborg).]

siger de. Nu ville det unægtelig have været mere opsigtsvækkende, hvis de havde sagt det modsatte, så det skal jeg ikke opholde mig mere ved.

Men hvis der skulle være mening i venstres og de konservatives holdning, måtte det være den, at der var så meget mere tillid til dem — og her tror jeg de ærede partier forregner sig.

Hvis jeg ikke tager meget fejl, har det i vide kredse af befolkningen gjort et dårligt indtryk, at de to partier ikke alene startede med et politisk stormløb, men da det mislykkedes, pure nægtede at forhandle og lod både folketinget og befolkningen svæve i uvidenhed om, hvad de selv ville gøre.

De står overfor vælgerne med tomme hænder. Jeg har da også set, at et af de konservative medlemmer på en morsom måde har erkendt dette overfor sine vælgere. Det er det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, som ifølge „Korsør Avis“ indledte et foredrag i Skælskør den 4. oktober på følgende måde — jeg beder om tilladelse til et citat her og senere —:

„Jeg er glad for, at der trods vejr og jagttid er kommet så stort et antal deltagere til denne generalforsamling. På rigsdagen har vi for længe siden indledt jagtsæsonen, men selvom vi har skudt med de største hagl, har vi endnu ikke nedlagt noget.“

Det er jo den bitre sandhed, og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen kunne lige så sandhedskærligt have føjet til: og vi har heller ikke iøvrigt bestilt noget. Det er muligt, at en sådan bekendelse kunne virke trøstende og opmuntrende på jagtbrødrene i Skælskør, men befolkningen som helhed havde nok foretrukket, at venstres og de konservatives folketingsmedlemmer havde ladet haglene blive i bøssen og havde smøget ærmerne op til arbejde i stedet.

Det ville også have svaret til det arbejdsmod, det ærede medlem hr. Erik Eriksen lagde for dagen, da han formede sin nytårs-udtalelse for $\frac{3}{4}$ år siden. Han klagede dengang over — jeg har tidligere været inde på det — at regeringen kom med for få lovforslag. Venstres tålmodighed var ved at bryde. Og så føjede han lidt længere fremme i udtalelsen ordret til:

„Regeringen har hidtil valgt at spille med fordækte kort, men den tid må snart være forbi. På baggrund af den tidligere regerings politik og vor klart udtalte vilje til saglig, positiv opposition kan ingen være i tvivl om, hvor vi da er at finde.“

— Og så kommer det i citatet afgørende:

„Men man vil i intet tilfælde finde os med hænderne i skødet.“

Så vidt det ærede medlem hr. Erik Eriksen — for $\frac{3}{4}$ år siden. Det løfte gjaldt altså kun til Mikkelsdag; så bøjede venstre af for det konservative krav om at holde hænderne i skødet — eller måske vil det ærede medlem hr. Erik Eriksen undskylde sig med, at hænderne i det mindste har befundet sig i den højde, der svarer til korslagte arme!

Jeg tror som sagt ikke, at denne holdning har vundet bifald hos befolkningens flertal og heller ikke hos alle de konservatives og venstres vælgere. Vi har jo set en enkelt venstrevælger åbent tilkendegive sin utilfredshed i dagbladet „Dannevirke“, og der skal nok være adskillige af det ærede medlem hr. Erik Eriksens meningsfæller ud over landet, som har ondt ved at forstå, at venstre skal foretage baglæns march til konservative trommehvirvler.

Vi var nogle stykker, som med en vis spænding så hen til venstres landsmøde i Odense i slutningen af september. Det kunne jo tænkes, at den meget omtalte kat blev sluppet ud af sækken ved denne lejlighed. Men spændingen blev ikke udløst. Vi fik ikke med eet ord konkret at vide, hvad venstre ville foretage sig i den foreliggende økonomiske situation. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen holdt en tale, der, såvidt jeg kan skønne efter det $1\frac{1}{2}$ sides referat i „Fyns Tidende“, ikke savnede noget i retning af kritik. Snarere fik man indtryk af, at han havde været ude med syvtalet for at få det hele med.

Men om venstres egen politik fik vi i talen og landsmødeudtalelsen kun at vide, at man ønsker en skattereform, en udgiftsreform og en boligpolitik, der gradvis afvikler restriktioner og statstilskud, men det nærmere indhold i venstres politik på de tre områder blev angivet i så udflydende vendinger — med undtagelse af, at man